

«Till when?»

The time and people pass together;
And all of us wait just to weather
We also say: "It's a high time
The liberty to come and shine".

But why it hasn't come so far?
The time can't wait as it has gone,
It doesn't wait, it flies away
And jaded heart hurts all in pain.

Because past days oppressions
Provoke a grand depression.
It is so hard that maybe we
Could cry out loud and bitterly.

Due to oppression of hard days
We had a really painful way
That learnt us hide the torture trace
Without a word and tears on face.

We don't live any more as holders
And carry grief on our shoulders.
How long should wait for happy days?
Everything is silent - nobody will say!

Влада Андрющенко вірш
«До коли?» (ХКСб-1-16-4.0д) –
2 місце

«Доки?»

Минає час, минають люди;
Ми всі ждемо того, що буде,
І кажем всі: давно вже час,
Щоб воля та прийшла й до нас,

А все її нема, не йде,-
А час не жде, а час не жде!..
А час не жде, а час летить,
А серце змучене болить,

Бо довгий гніт минулих днів
Його Україн вже пригнітив,
І тяжко так, що, може, ми
Гіркими плакали б слізми,

Якби не гніт цей днів тяжких,
Щоб нас, за довгий час, усіх
І одслід навіть з мук навчив
Ховати в душі без сліз і слів.

І так на світі живемо,
На плечах лихо несемо.
І доки будемо так жити?
Ніхто не скаже — все мовчить!